

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 20ής Οκτωβρίου 2003

στην υπόθεση T-46/03 R: Leali SpA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Ανταγωνισμός — Καταβολή προτίμου — Τραπεζική εγγύηση — Επείγυν — Απουσία»)

(2004/C 21/74)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-46/03 R, Leali SpA, με έδρα το Odolo (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους G. Belotti και G. Vezzoli, δικηγόρους, υποστηριζόμενη από την Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: M. Braguglia), κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Rignataro και A. Whelan), με αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης της Επιτροπής της 17ης Δεκεμβρίου 2002 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 65 AX (COMP/37.956 — Ράβδοι σκυροδέματος), καθ' ό μέρος επιβάλλει στην αιτούσα, αλληλεγγύως με την υπό εκκαθάριση εταιρία Acciaierie e Ferriere Leali Luigi SpA, πρόστιμο ύψους 6,039 εκατομμυρίων ευρώ και μόνο στην αιτούσα πρόστιμο ύψους 1,082 εκατομμυρίων ευρώ, ο πρόεδρος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε στις 20 Οκτωβρίου 2003, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της Friesland Coberco Dairy Foods Holding N.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-348/03)

(2004/C 21/75)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η εταιρία Friesland Coberco Dairy Foods Holding N.V., με έδρα το Merpel (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον Erik H.

Rijnacker Hordijk, άσκησε στις 10 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει το άρθρο 2 της απόφασης 2003/515/EK της Επιτροπής, της 17ης Φεβρουαρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που έθεσαν σε εφαρμογή οι Κάτω Χώρες υπέρ των διεθνών χρηματοδοτικών δραστηριοτήτων, κατά το μέτρο που δεν υπάγει στο μεταβατικό καθεστώς τις επιχειρήσεις που στις 11 Ιουλίου 2001 είχαν ήδη ζητήσει από την εφορία να εφαρμοστεί επ' αυτών η ρύθμιση περί διεθνών χρηματοδοτικών δραστηριοτήτων, αλλά μέχρι την πιο πάνω ημερομηνία δεν είχε ακόμη ληφθεί ρητή απόφαση επί των αιτήσεων αυτών·
2. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα τόσο της ίδιας όσο και της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζήτησε στις 27 Δεκεμβρίου 2000 από την ολλανδική εφορία να της επιτρέψει να δημιουργήσει από 1ης Ιανουαρίου 2000 αποθεματικό βάσει της ρυθμίσεως περί διεθνών χρηματοδοτικών δραστηριοτήτων.

Με την προσβαλλόμενη απόφαση⁽¹⁾, η Επιτροπή θεώρησε τη ρύθμιση περί διεθνών χρηματοδοτικών δραστηριοτήτων ασύμβατη με την κοινή αγορά και επέβαλε στην Ολλανδική Κυβέρνηση να καταργήσει τη ρύθμιση αυτή. Επί πλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει μια μεταβατική ρύθμιση. Στη συνέχεια, η Επιτροπή, σε απάντηση ερωτήσεως των Κάτω Χωρών, εξέθεσε ότι η μεταβατική αυτή ρύθμιση δεν ισχύει για επιχειρήσεις που, όπως η προσφεύγουσα, να μην είχαν υποβάλει πριν από τις 11 Απριλίου 2003 αίτηση για την εφαρμογή της ρυθμίσεως περί διεθνών χρηματοδοτικών δραστηριοτήτων, πλην όμως ακόμη δεν είχε ακόμη ληφθεί απόφαση επί της αιτήσεως αυτής. Κατόπιν αυτού, η ολλανδική εφορία απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, και μεταξύ αυτών της αρχής της ισότητας και της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Κατά την προσφεύγουσα, οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου αντιτίθενται στο να περιοριστεί η μεταβατική ρύθμιση στις επιχειρήσεις για τις οποίες είχε ληφθεί απόφαση μέχρι τις 11 Ιουλίου 2001. Με τον περιορισμό αυτόν, χωρίς καμία αντικειμενική δικαιολογία έτυχαν διαφορετικής μεταχειρίσεως επιχειρήσεις των οποίων η αίτηση να επιτραπεί η δημιουργία αποθεματικού εκκρεμούσε στην εφορία και οι οποίες μπορούσαν να έχουν δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς το ότι είναι συμβατή με τη Συνθήκη η ρύθμιση περί διεθνών χρηματοδοτικών δραστηριοτήτων.

Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή αιτιολόγησε ανεπαρκώς το γιατί η μεταβατική ρύθμιση του άρθρου 2 της προσβαλλομένης απόφασης πρέπει να περιοριστεί στις επιχειρήσεις για τις οποίες η εφορία είχε λάβει απόφαση μέχρι τις 11 Ιουλίου 2001.

(¹) EE L 180, σ. 52.

Προσφυγή-αγωγή του Andreas Mausolf κατά της Ευρωπόλ, που ασκήθηκε στις 16 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-355/03)

(2004/C 21/76)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Ο Andreas Mausolf, κάτοικος Leiden (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο F. Baltussen και τη δικηγόρο P. de Casparis, άσκησε στις 16 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Ευρωπόλ.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει τη σιωπηρή απόρριψη από την Ευρωπόλ της διοικητικής ενστάσεως που ο προσφεύγων υπέβαλε κατά της αποφάσεως της 2ας Ιανουαρίου 2003 και συγχρόνως να ακυρώσει την απόφαση της 2ας Ιανουαρίου 2003·
- 2) να υποχρεώσει την Ευρωπόλ να καταβάλει στον προσφεύγοντα αποζημίωση, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων βάλλει κατά της αποφάσεως να μην του αναγνωριστεί δικαίωμα να λαμβάνει επί πλέον μισθό από την 1η Ιουλίου 2002.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη και ως εκ τούτου αντίκειται στη γενική αρχή της αιτιολογίας των αποφάσεων.

Αγωγή της MEDICI GRIMM KG κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 31 Οκτωβρίου 2003

(Υπόθεση T-364/03)

(2004/C 21/77)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η MEDICI GRIMM KG, με έδρα στο Rodgau Hainhausen, Γερμανία, εκπροσωπούμενη από τον Dr. Robert MacLean, Solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 31 Οκτωβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ότι το Συμβούλιο Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ευθύνεται, βάσει του άρθρου 288 της Συνθήκης ΕΚ, για την πρόκληση ζημίας εις βάρος της ενάγουσας και να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει στην ενάγουσα αποζημίωση 89 286 Ευρώ για τόκους και 81 079 Ευρώ για δαπάνες νομικής υποστηρίξεως στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας ή κάθε άλλο ποσό που το Πρωτοδικείο κρίνει εύλογο.
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα είναι εταιρία που δραστηριοποιείται στην εμπορία δερμάτινων σακιδίων χειρός. Στο πλαίσιο της δραστηριότητάς της εισήγαγε σακίδια χειρός κατασκευασμένα από μία εταιρία με έδρα στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας. Με τον κανονισμό 1567/97 (¹) του Συμβουλίου (ΕΚ) επεβλήθη δασμός αντιντάμπινγκ επί των εισαγομένων από την χώρα αυτή δερμάτινων σακιδίων χειρός. Ο εν λόγω κανονισμός τροποποιήθηκε εν συνεχεία με τον κανονισμό 2380/98 του Συμβουλίου (ΕΚ) της 3ης Νοεμβρίου 1998 (²), δυνάμει του οποίου επιβαλλόταν ειδικός μηδενικός δασμός αντιντάμπινγκ επί των σακιδίων χειρός που εισήγαγε η ενάγουσα.

Ωστόσο, η διάταξη αυτή δεν είχε αναδρομική ισχύ, με αποτέλεσμα να μην επιστραφούν στην ενάγουσα οι δασμοί που είχε έως τότε καταβάλει.